

rül állomásoztak a közönséget hazakisérő lámpásos emberek. Működésük jó üzletnek bizonyult, mivel sem Buda, sem Pest nem nagyon volt kivilágítva. Valamikor a Nemzeti Színház körül is ácsorogtak tucat-számra. A színésznőket a színházi szolgák kísérték haza lámpával, a nagyközönséget pedig a felfogadott lámpás ember.

Lampérth Géza, író, a Petőfi-Társaság főtítkára, sz. 1873. okt. 23-án, Mencshelyen, (Veszprém m.). Iskoláit Pápán és Budapesten elvégezve, az Országos Levéltárban alleveáltáros lett. Színművei: »Megtörttek a huszárok«, vj. 1 felv., a dalokat Lánczy Géza írta. Bem. 1898. júl. 1. Budai Színkör. »Veér Judit rózsája«, dr. 3 felv. Bem. 1905. febr. 10. Nemzeti Színház. Felúj.: 1923. máj. 27. »Rodostó«, dr. (Géczy Istvánnal.) 1906. Vígszínház. »Rendületlenül«, drámai kép a világháborúból. Bem. 1914. nov. Kolozsvár. »Az élet völgyében«, mesedráma. Bem. 1923. dec. 8-án, a budapesti MÁV. Törekvés c. dal- és önképző egyesülete északi főműhely-telepe színpadán.

Lánczy József, követ, 1807. július 15-én folyamodványt nyújtott be személyesen a nádorhoz a magyar színészet érdekében és egyben a megyékhez körlevelet küldött a pesti magyar és német színtársulat egyesítése érdekében.

Lánczy Mici (Ilona), színésznő, sz. 1898. dec. 12-én, Budapesten. Színpadra lépett 1920-ban.

Lánczy Szőke Pál, színész, sz. 1840-ben, színpadra lépett 1864. nov. 1-én, Follinusz Jánosnál. — Neje: Kali Anna, színésznő, kinek nevével szintén csak a vidéki színlapokon találkozunk a 60-as évek közepétől.

Lánczy (Jaczkó) György, színész, sz. 1865-ben, Debrecenben.

Lánczy Gyula, színész, baritonénekes. Atyja cigányprimás volt Esztergomban. L. 18 éves korában beállt egy utazó színtársulathoz színésznek, ahol csengő baritonjáért csakhamar megszerették. Nem sok idő múlva azonban megunta környezetét és elment külföldre. Előbb Párizsban járt,

ahol a világiállítás idején mint magyar népénekes egy nagyobb mulató-helyen kapott alkalmazást. Innen Newyorkba került, aztán rövidesen megtanulva az angol nyelvet, kirándult Csikágóba, ahol egy operatársulat tagja lett.

Lánczy Ilka, színésznő, sz. 1861. nov. 14-én, megh. 1908. szept. 19-én, Budapesten. Mint 17 éves színészakadémiai növendék Aradon lépett először színpadra, majd Szegeden játszik. Hat évig volt vidéken. Hoffmann aradi ügyvéd neje volt, kitől utóbb elvált. 1884. okt. 1-én a Nemzeti Színházhoz szerződötték, miután előzőleg, április 30-án, a »Jó falusiak« c. Sardou-dráma Margitjában sikerrel lépett fel. A közönséget hamar meghódította és főleg a »Váljunk el« Cyprienne-jében, a »Star« címszerepében és az »Egér«-ben nagy sikert aratott. 1896-ban az akkor megnyíló Vígszínház sietett tagjai sorába szerződtetni. Itt a modern asszonyok (Rob. Bracco: »Hűtlen«) típusait játszta tökéletesen. Csevegett, mosolygott, jelentéktelenül mondott ki egy-egy olyan mondatot, ami bele markolt a szívbe. A keresetlen elegancia volt. Finom, párizsi, könnyű, egyszerű, közvetlen és természetes. Tartózkodó és ízléses öltözködésben, kacérságban egyaránt.

1900. jún. 13-án visszaszerződött a Nemzeti Színházhoz. Utolsó fellépte 1908. június 14-én volt. Koporsójánál Tóth Imre és Mihályfi Károly búcsúztatták. Főbb szerepei: Celiméne, Ange báróné (Demi-monde), Clara (Hűtelen), Suzanne (Ál-lamtítkár úr), stb. Sírköavatása 1910. okt. 30-án volt a Kerepesi-temetőben; sírkövének ez a felírata: »Akiket szerettél— Akik szerettek«. — Leánya: Margit, a Nemzeti Színház tagja. (L. o.)

Lánczy Margit (alsó-felső-lánczy), színésznő, sz. 1902-ben, Rákón, (Abauj-Torna m.). Atyja: Keglevich István gróf, a Nemzeti Színház és a M. Kir. Operaház intendánsa, anyja: Lánczy Ilka, a Nemzeti Színház tagja. A Színiakadémiát 1919-ben végezte. Első fellépte a Nemzeti Színházban 1916-ban, Eugène Brieux »Susette« c. színművének címszerepében volt. Énektanulmányait dr. László Gézánál és Mailer-nél végezte, tanult Münchenben és